

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาของปัญหาและความสำคัญของการศึกษาวิจัย

เป็นเรื่องปกติที่ในการประกอบธุรกิจไม่ว่าจะเป็นภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ อาจมีกรณีที่คุณสัญญาหรือผู้ร่วมดำเนินธุรกิจเกิดความขัดแย้งหรือเกิดข้อพิพาทขึ้นอันเป็นอุปสรรคต่อการที่จะประกอบธุรกิจต่อไปได้อย่างราบรื่น ด้วยเหตุนี้จึงมีความพยายามที่จะสร้างกลไกในการระงับข้อพิพาทเพื่อที่จะระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นให้ยุติได้ในที่สุด ซึ่งแต่เดิมหากมีข้อพิพาทใดๆเกิดขึ้น คู่พิพาทก็มักจะอาศัยกลไกในการระงับข้อพิพาทในรูปแบบของการฟ้องร้องคดีต่อศาล แต่ด้วยความเจริญก้าวหน้าทางธุรกิจและความต้องการที่เปลี่ยนไปก่อให้เกิดความพยายามในการสร้างกลไกในการระงับข้อพิพาทในรูปแบบหรือทางเลือกใหม่ให้กับคู่พิพาทมากยิ่งขึ้น ซึ่งรู้จักกันในชื่อภาษาอังกฤษว่า Alternative Dispute Resolution หรือ ADR

สืบเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อรูปแบบในการทำธุรกรรมทางพาณิชย์ระหว่างประเทศ ในหลายประเภท อาทิเช่น การซื้อขายระหว่างประเทศ และการให้บริการระหว่างประเทศ โดยจะเห็นได้จากการทำการซื้อขายผ่านทางอินเทอร์เน็ตและการให้บริการการเงินระหว่างประเทศในระหว่างธนาคารผ่านระบบที่เรียกว่า S.W.I.F.T¹ เป็นต้น หรือ ที่เรียกว่า "การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์" (Electronic Commerce) แต่อย่างไรก็ตามแม้การทำธุรกรรมทางพาณิชย์จะมีการเปลี่ยนแปลงมาเป็นการทำธุรกรรมผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็หนีไม่พ้นที่การทำธุรกรรมดังกล่าว จะเกิดข้อพิพาทขึ้นระหว่างผู้ร่วมดำเนินธุรกิจเช่นเดียวกับการทำธุรกรรมในรูปแบบปกติซึ่งส่งผลมาถึงกลไกในการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากการทำธุรกรรมดังกล่าวด้วย

จากผลกระทบของความเจริญทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อกลไกในการระงับข้อพิพาทโดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบต่อวิธีการทาง ADR ก่อให้เกิดรูปแบบของการระงับข้อพิพาทโดยวิธีการที่มีการดำเนินการผ่านสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์หรือทางออนไลน์ หรือที่เรียกว่า "Online Dispute Resolution: ODR" หรือ "Online หรือ Electronic Alternative Dispute Resolution: e-ADR" ดังนั้นเมื่อเกิดข้อพิพาทขึ้นจากการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวจึงมี

¹ S.W.I.F.T คือ Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication

ความพยายามที่จะคิดค้นกลไกในการระงับข้อพิพาทผ่านทางออนไลน์ด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ประหยัด และเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับรูปแบบของธุรกรรมที่เกิดขึ้นด้วย

ประเภทของวิธีการ ADR ที่ได้รับความนิยมและเป็นที่สนใจมากในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา ก็คือ การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการซึ่งเป็นการระงับข้อพิพาทที่มีรูปแบบที่คล้ายคลึงและใกล้เคียงกับการระงับข้อพิพาทโดยทางศาลมากที่สุดหากแต่เป็นการระงับข้อพิพาทที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น รวดเร็ว และสอดคล้องกับความต้องการของคู่พิพาทในบางกรณีมากกว่าการระงับข้อพิพาทโดยศาล ซึ่งในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาได้มีความพยายามในการนำเอาสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์มาใช้ในการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการ หรือที่เรียกว่า “อนุญาโตตุลาการออนไลน์” (Online-Arbitration) แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการที่ไม่ผ่านทางออนไลน์ (Offline-Arbitration) หรือจะเป็นการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์ก็ตาม ต่างก็มีหลักการพื้นฐานเช่นเดียวกัน ซึ่งรวมถึงความสำคัญของศาลในการที่จะเข้ามามีบทบาทในกระบวนการอนุญาโตตุลาการด้วย

เป็นที่ยอมรับว่า ไม่ว่าจะเป็นการอนุญาโตตุลาการในรูปแบบใดต่างก็มีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาศาลให้เข้ามามีบทบาทในกระบวนการอนุญาโตตุลาการบ้างไม่มากก็น้อย ไม่ว่าจะเป็นในขั้นตอนก่อนเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา ระหว่างกระบวนการพิจารณา หรือเมื่อกระบวนการสิ้นสุดลงจนกระทั่งอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาด อย่างไรก็ตามในการพิจารณาบทบาทของศาลที่มีต่อกระบวนการอนุญาโตตุลาการนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาถึงปัญหาในส่วนของ การกำหนดเขตอำนาจศาลเพื่อให้ทราบในเบื้องต้นเสียก่อนว่าในแต่ละบทบาทของศาลที่มีต่อกระบวนการอนุญาโตตุลาการนั้น ศาลใดและศาลของประเทศใดที่จะเข้ามามีเขตอำนาจเหนือกระบวนการอนุญาโตตุลาการที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพราะหากไม่ปรากฏว่าศาลมีเขตอำนาจเหนือกระบวนการอนุญาโตตุลาการแล้วก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปพิจารณาถึงบทบาทศาลที่มีต่อกระบวนการอนุญาโตตุลาการ

แต่ทั้งนี้ด้วยลักษณะของการดำเนินกิจกรรมใดๆ ผ่านทางออนไลน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางคอมพิวเตอร์อาจทำให้เกิดความยากลำบากในการระบุถึงสถานที่ที่มีการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ ตลอดจนความยากลำบากในการระบุจุดเชื่อมโยงระหว่างการดำเนินการดังกล่าวกับอาณาเขตของประเทศใดประเทศหนึ่ง เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมใดๆ ผ่านทางออนไลน์เป็นการดำเนินกิจกรรมที่มีความห่างกันโดยระยะทางระหว่างผู้ร่วมทำกิจกรรมนั้นๆ และไม่มีการพบเจอกันซึ่งหน้า ด้วย

เหตุนี้การใช้วิธีการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์จึงส่งผลให้การกำหนดเขตอำนาจศาลเหนือการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการมีความยุ่งยากและเกิดประเด็นปัญหาที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ได้แก่ ปัญหาความไม่เหมาะสมของทฤษฎีที่นำมาใช้กับการอนุญาโตตุลาการที่มีการดำเนินการอยู่ในปัจจุบันที่จะนำมาใช้กับการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์ เนื่องจากโดยลักษณะของการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์ซึ่งไม่สามารถระบุหรือกำหนดสถานที่ที่ใช้ในการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการ (place of arbitration) ได้นั้นส่งผลให้ทฤษฎีที่ใช้อยู่ในปัจจุบันซึ่งให้ความสำคัญกับสถานที่ที่ใช้ในการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการอาจประสบกับปัญหาในการนำมาใช้เป็นทฤษฎีพื้นฐานของการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์ได้ และสืบเนื่องจากปัญหาของความไม่เหมาะสมดังกล่าวข้างต้นจึงได้ส่งผลต่อการกำหนดเขตอำนาจศาลด้วย กล่าวคือ เนื่องจากทฤษฎีแต่ละทฤษฎีมีหลักการที่นำมาใช้ในการกำหนดเขตอำนาจศาลที่จะเข้ามามีบทบาทในกระบวนการอนุญาโตตุลาการที่ต่างกัน ดังนั้นหากการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงทฤษฎีพื้นฐานซึ่งแตกต่างจากการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการในรูปแบบปกติ โดยผลของการเปลี่ยนแปลงนี้ก็ส่งผลให้การกำหนดเขตอำนาจศาลที่จะเข้ามามีบทบาทในกระบวนการอนุญาโตตุลาการก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้เนื่องจากในปัจจุบันการดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์ในประเทศไทยยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในอันที่จะพัฒนาการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ให้เกิดขึ้นในประเทศไทยได้อย่างเป็นรูปธรรม ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนจึงเห็นว่านอกจากที่จะมุ่งทำการศึกษากการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ในส่วนของภาคทฤษฎีแล้ว ยังมีความจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาเพื่อให้เกิดการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์ขึ้นในประเทศไทยซึ่งจะเป็นการนำเสนอแนวทางที่อาจมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ในประเทศไทยต่อไปในอนาคต

กล่าวโดยสรุป วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งทำการศึกษากการอนุญาโตตุลาการออนไลน์โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่หนึ่งมุ่งศึกษาถึงหลักเกณฑ์ที่จะนำมาใช้ในการกำหนดความมีเขตอำนาจของศาลเหนือกระบวนการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ ซึ่งอาจมีปัญหากเกิดขึ้นทั้งในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติอันมีความจำเป็นที่ควรจะได้มีการศึกษาเพื่อหาแนวทางแก้ไขและศึกษาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับกฎหมายไทยที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต่อไปให้ได้ทันที่ และในส่วนที่สองมุ่งศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาการระงับข้อพิพาทโดยกระบวนการอนุญาโตตุลาการทางออนไลน์ในประเทศไทย

และแม้ว่าเนื้อหาในส่วนของ การระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการออนไลน์จะ ได้มีการศึกษาโดยวิทยานิพนธ์ฉบับอื่นไว้บ้างแล้ว² แต่เนื่องจากวิทยานิพนธ์ฉบับดังกล่าวมีเนื้อหา กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของการอนุญาโตตุลาการออนไลน์และได้ทำการศึกษาประเด็นปัญหาทาง กฎหมายบางประการซึ่งมิได้กล่าวถึงประเด็นปัญหาในเรื่องเขตอำนาจศาลเหนือการระงับข้อพิพาท โดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์และแนวทางการพัฒนาการระงับข้อพิพาทโดยกระบวนการ อนุญาโตตุลาการทางออนไลน์ในประเทศไทย ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ด้วย เหตุนี้ผู้เขียนจึงได้มุ่งทำการศึกษาในประเด็นปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษาประเด็นปัญหาที่ อาจเกิดขึ้นจากการระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการออนไลน์เกิดความชัดเจนและมี ขอบเขตที่กว้างขึ้นกว่าการศึกษาที่มีมาแล้วในอดีต

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

2.1 เพื่อนำเสนอเนื้อหาและหลักการของการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ผ่านทางออนไลน์ ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการศึกษารายละเอียดในประเด็น ปัญหาต่างๆที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการผ่านทางออนไลน์ต่อไป

2.2 เพื่อให้ผู้ที่อาจต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับ การระงับข้อพิพาทโดยกระบวนการ อนุญาโตตุลาการออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็น คู่พิพาท อนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ ตลอดจนผู้พิพากษา ได้ตระหนักถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับการกำหนดเขตอำนาจศาลเหนือการ ระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์ ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลหรือองค์กรดังกล่าวได้เตรียมความ พร้อมและทำความเข้าใจกับประเด็นปัญหาทางกฎหมายที่อาจเกิดขึ้นซึ่งจะมีผลถึงการดำเนินการ ของบุคคลหรือองค์กรดังกล่าวโดยตรง

2.3 เพื่อนำเสนอประเด็นปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับการ กำหนดเขตอำนาจศาลเหนือการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์

2.4 เพื่อนำเสนอแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายไทยที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ในส่วนของการกำหนดเขตอำนาจศาลเพื่อให้มีบทบัญญัติที่สามารถเข้ามารองรับความ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากพัฒนาการของการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์

² รณชัย ลักสะวารีย์, "การระงับข้อพิพาททางธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์โดยวิธี อนุญาโตตุลาการออนไลน์," (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546)

2.5 เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาเพื่อให้เกิดการให้บริการในการระงับข้อพิพาท โดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์ขึ้นในประเทศ

3. ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

3.1 ศึกษาถึงเนื้อหาเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทโดยกระบวนการอนุญาโตตุลาการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือทางออนไลน์ (Online-Arbitration) ไม่ว่าจะเป็นประวัติความเป็นมาของการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ หลักการของการระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ ประเภทของเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารที่ใช้ในการระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ การดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ ข้อดีและข้อเสียของการระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ และตัวอย่างผู้ให้บริการในการระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการออนไลน์

3.2 ศึกษาถึงทฤษฎีที่เป็นข้อความคิดพื้นฐานที่จะนำมาพิจารณาเพื่อกำหนดเขตอำนาจศาลเหนือกระบวนการอนุญาโตตุลาการ อีกทั้งศึกษาถึงผลกระทบทั้งในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติต่อการกำหนดเขตอำนาจศาลที่มีเหนือการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการออนไลน์

3.3 ศึกษาบทบัญญัติของกฎหมายไทยที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันที่เกี่ยวกับการกำหนดเขตอำนาจศาลเหนือการดำเนินกระบวนการพิจารณาทางอนุญาโตตุลาการ

3.4 ศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาเพื่อให้เกิดการให้บริการในการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์ในต่างประเทศตลอดจนศึกษาถึงแนวโน้มของประเทศไทยในการที่จะยอมรับการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์ให้เกิดขึ้นในประเทศไทย

4. วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

4.1 ศึกษาวิจัยจากเอกสาร (Documentary Research) โดยค้นคว้าวิจัยจากหนังสือและบทความทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศจากห้องสมุดและจากระบบฐานข้อมูลในเว็บไซต์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

4.2 ศึกษาโดยวิธีการเปรียบเทียบกฎหมายไทยกับกฎหมายของต่างประเทศที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเขตอำนาจศาลในกระบวนการอนุญาโตตุลาการเพื่อพิจารณาถึงทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังบทบัญญัติของประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทย

4.3 ศึกษา ค้นคว้าโดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้พิพากษาที่มีประสบการณ์ในการพิจารณาคดีผ่านทางออนไลน์ สัมภาษณ์ผู้ทำหน้าที่เป็นอนุญาโตตุลาการที่มีการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีผ่านทางออนไลน์ เพื่อให้ทราบถึงแนวทางปฏิบัติที่มีการดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน

5. สมมติฐานของการศึกษาวิจัย

การศึกษานี้จะตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า เนื่องจากทฤษฎีของการระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการมีอยู่มากกว่าหนึ่งทฤษฎีซึ่งในการนำเอาสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการนี้อาจมีความจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงทฤษฎีพื้นฐานของการอนุญาโตตุลาการ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของการระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ อย่างไรก็ตามโดยสมมติฐานนี้ หลักการที่มีอยู่เดิมที่ว่า ในการนำเอาสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการจะต้องไม่เป็นการเปลี่ยนแปลงหลักการที่มีอยู่เดิมของการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ ก็ยังคงเป็นหลักการที่จะต้องยึดถืออยู่แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการอนุญาโตตุลาการก็ตาม กล่าวคือ แม้ว่าการอนุญาโตตุลาการจะยึดถือทฤษฎีใดก็ตาม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกนำมาใช้ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีโดยอนุญาโตตุลาการก็ถือได้ว่าเป็นเพียงเครื่องมือที่ใช้เพื่อให้เกิดความสะดวกในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการอนุญาโตตุลาการโดยการนำเอาสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้จะต้องไม่เป็นการเปลี่ยนแปลงหลักการของแต่ละทฤษฎีที่มีอยู่เดิม ทั้งนี้โดยขึ้นอยู่กับหลักการของแต่ละทฤษฎีที่จะนำมายึดถือเพื่อเป็นทฤษฎีพื้นฐานในการพิจารณารายละเอียดของการอนุญาโตตุลาการ อีกทั้งในการบัญญัติกฎหมายหรือกฎเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการผ่านทางออนไลน์ จะต้องสอดคล้องกับหลักการนี้ด้วย ทั้งนี้โดยขึ้นอยู่กับทฤษฎีของการอนุญาโตตุลาการที่นำมาใช้เป็นทฤษฎีพื้นฐานในการบัญญัติกฎหมาย กล่าวคือ ทฤษฎีแต่ละทฤษฎีจะมีผลต่อเนื้อหาของกฎหมายที่จะถูกบัญญัติขึ้นต่างกัน ดังนั้นหากมีความจำเป็นที่จะต้องมีการเปลี่ยนทฤษฎีพื้นฐานที่ใช้ในการบัญญัติกฎหมายสำหรับการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงหรือบัญญัติกฎหมายใหม่เพื่อรองรับการระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ แต่จะต้องไม่เป็นการเปลี่ยนแปลงหลักการพื้นฐานของทฤษฎีนั้น

6. ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาวิจัย

6.1 การศึกษาวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อบุคคลและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการ ทั้งนี้เพื่อการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนารูปแบบการระงับข้อพิพาททางอนุญาโตตุลาการที่ทำให้มีการดำเนินการโดยผ่านทางออนไลน์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาวิจัยนี้จะมีประโยชน์ต่อวงการศาลที่จะได้รับรู้และทำความเข้าใจถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับการกำหนดเขตอำนาจของศาลเหนือการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์

6.2 การศึกษาวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษาโดยเฉพาะในวงกการนิติศาสตร์ในอันที่จะได้มีแหล่งข้อมูลเบื้องต้นในเรื่องการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการออนไลน์ ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการศึกษาวิจัยเนื้อหาในประเด็นอื่นๆต่อไป อันจะเป็นการต่อยอดในการพัฒนางานการนิติศาสตร์ของประเทศไทยต่อไปในอนาคต

6.3 การศึกษาวิจัยจะได้บทสรุปและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการผ่านทางออนไลน์ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเขตอำนาจศาลที่มีต่อการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ เพื่อให้ได้กฎหมายที่แน่นอนและเป็นการพัฒนางานกฎหมายของประเทศไทยให้ควบคู่ไปกับวงการกฎหมายของต่างประเทศ

6.4 การศึกษาวิจัยจะมีประโยชน์ต่อประเทศไทยและโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมีประโยชน์ต่อสถาบันผู้ให้บริการระงับข้อพิพาทในประเทศไทยที่จะได้มีแนวทางในพัฒนาเพื่อให้เกิดการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการผ่านทางออนไลน์ต่อไปในอนาคต